

WoCo 19-11- 2023, Jaar A, 33^e ZdhJ Andreasparchie
Spreuken 31, 10-13. 19-20. 30-31: over de sterke vrouw
Mt 25, 14-30: lezing over de talenten

Thema: “dat wij niet doelloos en onvindbaar zijn”
n.a.v. Lied aan het Licht van Huub Oosterhuis

Overweging

De lezing over de Talenten ervaar ik dit jaar als heel anders dan andere jaren door alle leed en ellende over de hele wereld, Al dagenlang heeft dit evangelie mij in haar greep.

In zijn afscheidsrede gebruikt Jezus het beeld van de talenten. Het zet je gemakkelijk op het spoor als dat het om geld verdienen zou gaan. En daarnaast, Jezus' strenge houding naar de man die zijn talent uit angst in de grond stopt, is het niet een heel ander beeld dan wij verwachten? Gelezen commentaren als: God vertrouwt ons, Hij heeft onze hulp nodig. Hij geeft aan ons de zorg voor de wereld, de zorg voor ons gemeenschappelijk huis. Of een ander commentaar: Jezus' rijkdom zit in zijn woorden en daden, het is aan ons, om God in mijzelf een plek te geven.

Wat ik vooral hoor en lees zijn woorden, veel woorden en beelden, akelige beelden. Beloftes en krasse uitspraken worden er gedaan door partijen op weg naar de verkiezingen, in een land waar het vertrouwen in de Overheid, het vertrouwen in de kerken op zijn zachtst gezegd, laag is. Als mens worden we, word ik, er alleen maar kleiner van. Commentaren op bijbelteksten komen niet meer binnen, het kan er gewoon niet meer bij! Voelt dat ook zo voor u ?

Er wordt van mensen, en zeker van christenen verwacht, dat we een actieve en positieve bijdrage leveren aan het Rijk dat God voor ogen heeft. Ik vermoed dat een mens niets liever wil dan dat, een actieve, positieve bijdrage leveren.... Juist op dit punt hebben we ons laten inpakken door de technologie die ongemerkt haast onze inbreng, onze creativiteit, onze inzet, niet meer nodig lijkt te hebben. Ik kan buur of buurtbewoner zijn, zonder dat we elkaar nodig hebben, of elkaar zelfs maar zien.

Programma's en reclames worden ons voorgeschoteld waardoor we ongemerkt steeds meer leven naar wat nu norm is, tot wat we eten aan toe, zonder dat we dat echt door hebben. De technologie zorgt ervoor dat we elementen kou, regen, hitte, droogte, en lichamelijke inspanning niet echt meer aan den lijve hoeven te ervaren. Uitdagingen zoeken we en in de sport of op vakantie, op een moment dat het ons goed uitkomt. Het vertrouwen in de technologie is zo groot geworden, dat we te weinig alert zijn op wat er gebeurt of kan gebeuren tussen mensen, tussen landen, tussen werelddelen.

Wat ons typeert als mens: het verlangen om erbij te horen, een bijdrage te willen leveren, te voelen wat je in je hebt, wat je kunt, waar je goed in bent en dat dat fijn is, om te weten wat je niet ligt en waarin je moet vertrouwen op een ander, dreigt dat niet te verdwijnen? Net als het leren zien, in de opvoeding bv., wanneer je over de ander heen

walst, ontkent, negeert, en daardoor minacht. Het vertrouwen in de de mobieltjes, de wapenindustrie, de techniek, maakt het ons, eigenlijk niet, lui, gezapig, wegstijgend van wat er werkelijk gebeurt? De grondstoffen raken op, en toch kiezen we voor het gemak en het comfort en voor de korte termijn. Kan een conclusie zijn: we gebruiken onze gaven niet, we zien de gevaren niet, en we trekken Gods goedheid in twijfel?

Stelt het evangelie niet deze vraag?

Durf jij je bewust af te vragen, alleen en met anderen, wat jouw talenten en dus ook je prioriteiten zijn?

Gebruik ik ze goed, kan jouw talent het verschil maken, ben ik bereid me te laten kneden, door anderen, door God, ook?

Durf ik daarover met mijn kinderen en kleinkinderen echt te praten, ook als ze zeggen dat het in hun tijd, nu, anders is?

Ben je je bewust dat alles wat je nodig hebt, je gegeven is dat je je talenten vruchtbaar moet maken en dat dat risico's met zich meebrengt?

Dat je moet vertrouwen op anderen, op jezelf, op God, ook door vrijwillig af te zien van, omwille van de waarde van de aarde?

Pas als ik de levensvragen niet uit de weg ga, kan ik toelaten dat God de mens vertrouwt, dat Hij onze hulp nodig heeft, dat Jezus en ook de sterke vrouw, voorbeelden zijn van mensen die zich gedragen voelen door een innerlijke vrijheid.

Een vrijheid die jouw leven relatief maakt, niet meer zo belangrijk, omdat je weet dat het andere, daar waar het echt om gaat, telt!

Ook in onze tijd zijn er voorbeelden van mensen:

In oktober verscheen Laudate Deum, Prijs God, van Paus Franciscus, zeg maar een update van Laudato Si', over het klimaat. "De bal ligt bij de mens die verantwoordelijk is voor de klimaatcrisis. Bij de mens ligt het probleem én de oplossing. "

Nog een voorbeeld: Op de gevaarlijkste en moeilijkste plekken op deze wereld zijn er altijd mensen die de handen in elkaar slaan.... beelden van de Prayer of the Mothers, het gebed van moeders, Palestijns, Israëlijs, Joods, Islamitisch, die samen zingend de berg op gaan. Om de muren van angst te laten smelten als je het gesprek met de ander aangaat, of samen zingt, dan kan gebeuren wat je nooit hadden durven hopen dat er wonderen bestaan: genade die vrede geeft en vrede mogelijk maakt.